

det, statsministeren gerne vil, så opnår statsministeren selvfølgelig enighed, og det kan jeg godt forstå statsministeren er tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Men jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, hvordan SF ser på de forskellige FN-resolutioner i FN's Sikkerhedsråd, der er vedtaget siden hele splittelsen om krigen blev afsluttet. Jeg tænker her f.eks. på den resolution, der blev vedtaget i maj 2003, nr. 1483, og den, der blev vedtaget i efteråret 2003, nr. 1511, og senest den, der blev vedtaget den 8. juni 2004, nr. 1546. Altså et enigt Sikkerhedsråd, der opfordrer FN's medlemslande på trods af diskussionen og splittelsen om krigen til at bidrage til at hjælpe med at vinde freden i Irak.

Det, vi diskuterer i øjeblikket, er jo, at der skal afholdes et valg i januar måned, og der beder FN om, at vi støtter, at det valg kan afholdes. Hvordan vil SF sikre den støtte, hvis det var sådan, at Danmark trak sig ud i morgen?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det afgørende, synes jeg, er at prøve at se på situationen, som den udvikler sig i Irak. Der tror jeg, at Socialdemokratiet er enig i den vurdering, at det går, for nu at sige det pænt, endda rigtig, rigtig dårligt på alle punkter. Det går dårligt med genopbygningen. Det går dårligt med sikkerheden – antallet af overgreb på civilbefolkningen er voksende. Der synes jeg også, at Socialdemokraterne er nødt til at se det danske bidrag som en del af det totale bidrag.

Jeg er selv overbevist om, at de danske soldater laver et glimrende arbejde i det sydlige Irak – det tror jeg bestemt på – men man kan jo ikke se det løserevet fra det totale koncept, det her indgår i, nemlig at vi er med til at aflaste amerikanske soldater, så de kan gennemføre deres angreb, som Danmark altså ingen indflydelse har på overhovedet. Det er selvfølgelig i det lys, at jeg synes, at man skal vedkende sig, at hvis man er med, så påtager man sig et samlet ansvar for situationen, som den udvikler sig i Irak, og der tror vi, det er nødvendigt at lægge så meget pres på USA, at FN kommer ind i den helt, helt afgørende rolle.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil sige til hr. Villy Søvndal: Jeg tror ikke, at vi er uenige om, at situationen i Irak ikke er særlig god, og at Danmark, den danske regering, har et stort ansvar som medansvarlig for krigens begyndelse. Det, at vi også har sendt tropper efterfølgende, er for at sikre, at den USA-ledede koalition gør en fornuftig indsats og lytter til FN. Vi har diskuteret i flere omgange, at det gør den danske regering ikke nok ved, og det er vi enige om.

Men jeg savner stadig væk svar på mit spørgsmål, for FN's Sikkerhedsråd har den 8. juni 2004 vedtaget en resolution med en plan for, at der bl.a. skal afholdes valg i januar måned, her meget snart, og der opfordrer de FN's medlemslande til at bidrage til, at det valg skal gennemføres. Hvordan vil SF bidrage med det? Og er SF enig i den vurdering, der er fra Forsvarets Efterretningstjeneste – vi har haft trusselsvurderingen fremme tidligere – hvor der står, at hvis man trækker sig ud, så kan der imødeses borgerkrig på nuværende tidspunkt – hvis man trækker sig ud på nuværende tidspunkt, altså lige før valget? Er SF enig i den vurdering fra Forsvarets Efterretningstjeneste?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er helt afgørende at vurdere den samlede situation, det her indgår i. Jeg tror ikke på, at man selv med nok så hårdhændede metoder kan bombe sig igennem til en situation, hvor det irakiske folk vil anerkende nødvendigheden af besættelsestropper uden danske troppers tilstedeværelse.

Kl. 13.20

På samme måde har vi jo set en række lande, også nogle af dem, som jeg tror hr. Jeppe Kofod oven i købet er tættere på, end jeg er, efter den socialistiske sejr i Spanien trække sig ud, også fordi det forekom dem udsigtsløst. Der kan man vel sige, at vi har ganske få socialdemokratier i Europa, der ligger på det danske Socialdemokratis linje. Det synes jeg også bør vække til eftertanke hos hr. Kofod m.fl.: Hvilken rolle er det i virkeligheden, vi spiller i det nuværende mønster?

Vores tro er, at vi, hvis flere lande var villige til det, kan lægge så meget pres på det nuværende amerikanske styre, at FN forlangte en mulighed for at komme ind i den centrale rolle. I den situation er det klart, at Danmark skal bidrage,